

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΣΕΡΑΦΕΙΜ ΤΟΥ ΣΑΡΩΦ

ΤΟΥ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΥ

ΜΕΤΑ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ

Ψαλλομένη δις τοῦ ἔτους.

Τὴν 2αν Ἰανουαρίου, ὅτε ἐορτάζομεν τὴν κοίμησιν αὐτοῦ.

Τὴν 19ην Ἰουλίου, ὅτε ἐορτάζομεν τὴν ἀνακομιδὴν τῶν τιμίων αὐτοῦ λειψάνων.

ΑΘΗΝΑΙ 1997

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Ὁ ἱερεύς : Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε ...

Ὁ ἀναγνώστης : Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΓ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον[] Κύριε, ὁ Θεὸς μου ἐμεγαλύνθησθε σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουντι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδέ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινά τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει[] ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ[] ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς[] καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἰλαρῶναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ[] καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἄς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὅρη τὰ ὑψηλά ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καρούς[] ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ[] ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρωῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε[] πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας[] ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος[] ἐκεῖ ἔρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται[] δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον[] δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος[] ἀποστρέψαντος δὲ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας[] εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν[] ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείπειεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ[] ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε[] πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...
 Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα
 ἀ δόξα σοι ὁ Θεός. (ἐκ γ')

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜ' (140).

Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου, Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου[] πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγένοι με πρὸς σέ[] εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου[] ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἐσπερινή[] εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιούχῃς περὶ τὰ χεῖλη μου.

Μὴ ἐκκλίνης τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις.

Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδύσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με[] ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλὴν μου.

Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν[] κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.

Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἠδύνθησαν[] ὡσεὶ πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ αὐτῶν παρὰ τὸν ἄδην.

Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοί μου[] ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλης τὴν ψυχὴν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος, ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρω αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοί,

κατὰ μόνας εἰμι ἐγώ, ἕως ἂν παρέλθω.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΑ' (141).

Φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.

Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλιψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.

Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνωσ τάς τρίβους μου.

Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἣ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι.

Κατενόουν εἰς τὰ δεξιά, καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.

Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε[] εἶπα[] Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῆ ζώντων.

Πρόσχεσ πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα.

Ῥῥσαί με ἐκ τῶν καταδικόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Εἰς Στίχους ι'.

10. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

9. Ἐμέ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδῶς μοι.

Εἰς Στίχους η'.

8. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε[] Κύριε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

7. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Εἰς Στίχους ς'.

6. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

5. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε[] ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Εἰς Στίχους δ'.

4. Ἀπὸ φυλακῆς πρωίας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωίας, ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

3. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις[] καὶ αὐτὸς λυτρώσεται

τὸν Ἰσραήλ ἐκ πασῶν τῶν ἀ-
νομιῶν αὐτοῦ.

2. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα
τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν,
πάντες οἱ
λαοί.

1. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος
αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια
τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶ-
να.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Εἰς τὸ "Κύριε ἐκέκραξα" ἰστώμεν
Στίχους ἕξ (C') , καὶ ψάλλομεν
στιχηρὰ προσόμοια
γ' , δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος δ' .
Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τῶν ὁσίων τοῖς ἴχνεσι,
ἀκλινῶς ἠκολούθησας,
Σεραφεῖμ μακάριε ἐκ
νεότητος,
καὶ πολιτείαν ἰσάγγελον,
βιώσας ὡς ἄσαρκος,
οὐρανίων δωρεῶν,
σκεῦος ὠφθης ὑπέρτιμον,
ἐκκαθάρας σου,
τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα
τῶν προσύλων[]
διὰ τοῦτο σου τὴν μνήμην,
τὴν φωταυγῆ ἐορτάζομεν. (δίς)

Νόμῳ θείῳ πειθόμενος,
μοναστῆς ἐνθεώτατος,
Σεραφεῖμ μακάριε
ἐχρημάτισας,
καὶ πτερωθεὶς θείῳ ἔρωτι,
εἰς ἔρημον ἄβατον,
ἠρετίσῳ κατοικεῖν,
καὶ συντόνοις ἀσκήσεσιν,
ἀπενέκρωσας,
τῆς σαρκὸς τὰς ὀρέξεις,
ζωηφόρου
ἐνεργείας ὑποφαίνων,

τὰς δωρεὰς καὶ τὰς χάριτας.
(δίς)

Τῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι,
σωτηρίοις διδάγμασι,
ψυχικὰ νοσήματα
ἐθεράπευσας,
καὶ τῶν μελλόντων τὴν
ἐκβασιν,
προλέγων σαφέσταστα,
Σεραφεῖμ θαυματουργέ,
εὐσεβούντων ἐρρύθμιζες,
τὰ φρονήματα,
καὶ τὴν ἄρκτον
ἀμνὸν ὡς χειροήθη,
διατρέφων τῇ χειρὶ σου,
πᾶσιν αἰδέσιμος πέφηνας. (δίς)

Δόξα. Ἦχος δ' .

Ἀσκητικὴν ἐλόμενος ζωὴν,
πάντα τὰ σὰ ἐκ νεότητος,
τῷ Σωτῆρι ἀνέθου,
Σεραφεῖμ θεόληπτε,
καὶ τὸν σταυρὸν σου ἀράμενος,
σεαυτὸν ἐσταύρωσας,
κόσμῳ καὶ τοῖς πάθεσι,
ζῶν ὑπὲρ τὰ ὀρώμενα.
Ὅθεν τὴν χάριν τοῦ
Πνεύματος,
πλουσίως ἐδέξω,
καὶ τῆς θείας ἐνεργείας,
θεοκίνητον ὄργανον ὠφθης[]
ἐνθεν πανταχοῦ,
ἢ σὴ διαβεβόηται ἀρετῇ,

καὶ τοῖς προσιούσι,
σωτηρίας λόγον παρετίθου,
καὶ νῦν τοῖς ἀπ' αἰῶνος
όσίοις συνῶν,
καὶ τῆς θείας δόξης
ἀπολαύων,
πρεύσβευε
ὑπέρ τῶν τιμώντων σε.

Καὶ νῦν. *Ὁ αὐτός.*

Ὁ διὰ σέ
Θεοπάτωρ προφήτης Δαυΐδ,
μελωδικῶς περὶ σοῦ
προανεφώνησε,
τῷ μεγαλειᾷ σοι ποιήσαντι.
Παρέστη ἡ Βασίλισσα
ἐκ δεξιῶν σου[]
Σὲ γὰρ Μητέρα πρόξενον ζωῆς
ἀνέδειξεν
ὁ ἀπάτωρ ἐκ σοῦ
ἐνανθρωπήσαι
εὐδοκήσας Θεός[]
ἵνα τὴν ἑαυτοῦ ἀναπλάση
εἰκόνα,
φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι,
καὶ τὸ πλανηθὲν ὀρειάλωτον
εὐρῶν πρόβατον,
τοῖς ὄμοις ἀναλαβὼν,
τῷ Πατρὶ προσαγάγη,
καὶ τῷ ἰδίῳ θελήματι,
ταῖς οὐρανίαις συνάψη
Δυνάμεσι,
καὶ σῶση, Θεοτόκε,
τὸν κόσμον Χριστός,
ὁ ἔχων τὸ μέγα
καὶ πλούσιον ἔλεος.

ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης,
ἀθανάτου Πατρός,
οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος,
Ἰησοῦ Χριστέ,
ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν,
ιδόντες φῶς ἑσπερινόν,
ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν,
καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν.
Ἄξιόν σε,
ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι
φωναῖς αἰσίοις,
Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς[]
Διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Τὰ προκείμενα τῆς ὄλης ἑβδομάδος.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας. Ἦχος πλ. β'.

**Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν,
εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο.**

Στίχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο.

Στίχ. Καὶ γὰρ ἑστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας. Ἦχος πλ. δ'.

**Ἴδου δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον,
πάντες οἱ δοῦλοι Κυρίου.**

Στίχ. Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

Τῇ Δευτέρῃ ἑσπέρας. Ἦχος δ'.

Κύριος εἰσακούσεται μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς αὐτόν.

Στίχ. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με.

Τῆ Τρίτῃ ἑσπέρας. Ἦχος α΄.

Τὸ ἔλεός σου, Κύριε, καταδιώξει με, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου.

Στίχ. Κύριος ποιμαίνει με, καὶ οὐδέν με ὑστερήσει[] εἰς τόπον χλόης, ἐκεῖ με κατεσκήνωσε.

Τῆ Τετάρτῃ ἑσπέρας. Ἦχος πλ. α΄.

Ὁ Θεός, ἐν τῷ ὀνόματί σου σώσόν με, καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρινεῖς με.

Στίχ. Ὁ Θεός, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὰ ρήματα τοῦ στόματός μου.

Τῆ Πέμπτῃ ἑσπέρας. Ἦχος πλ. β΄.

Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου, τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Στίχ. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἤξει ἡ βοήθειά μου.

Τῆ Παρασκευῆ ἑσπέρας. Ἦχος βαρῦς.

Ὁ Θεός, ἀντιλήπτωρ μου εἶ[] τὸ ἔλεός σου προφθάσει με.

Στίχ. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ Θεός, καὶ ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμὲ λύτρωσαί με.

Καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. Γ΄, 1-9).

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθάναι, καὶ ἐλογί-

σθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα[] οἱ δὲ εἰσὶν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται, ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτοὺς καὶ εὔρεν αὐτοὺς ἀξιους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται[] κρινουῖσιν ἔθνη καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ[] ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. Ε΄, 15-23 ΣΤ΄, 1-3)

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστω. Διὰ τοῦτο λήψονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ

χειρὸς Κυρίου[] ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν, τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν[] ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον[] λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα, ὄξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ρομφαίαν[] συνεκπολεμήσει δὲ αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας[] πορεύονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκλύκλου τόξου, τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ριφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς. Καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὐκ, βασιλεῖς καὶ σύνετε, μάθετε δικαστὰν περᾶτων γῆς[] ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους καὶ γεγαιρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν. Ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κρατησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. Δ', 7 - 15)

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῶ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώποις[] καὶ ἡλικία γήρως βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν, μετετέθη[] ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φανλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλὰ, καὶ ρεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακροῦς[] ἀρεστή γὰρ ἦν Κυρίῳ, ἡ ψυχὴ αὐτοῦ[] διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες, καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον. Ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Ὁ Διάκονος ἢ ὁ Ἱερεὺς τὴν Ἐκτενή,
καὶ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν []
"Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος ...".

Ὁ Ἀναγνώστης.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα[] τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἰς τὴν Λιτὴν Ἰδιόμελα.

Ἦχος α΄.

Ἀπὸ νεότητος Πάτερ,
ἀνατεθεὶς τῷ Χριστῷ,
τὴν πρὸς αὐτὸν ὀδηγοῦσαν
τρίβον, ἀκλινῶς ἐβάδισας[]
πάντα γὰρ καταλιπὼν,
πρὸς ἀσκητικούς
ἀπεδύσω ἀγῶνας,
καὶ τῶν πάλαι Ὁσίων,
μιμητὴς ἐνθεώτατος,
ᾧφθης ἐν πᾶσι[]
καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος
τὴν χάριν δεξάμενος,
τῆς μελλούσης δόξης
τὴν ἀπόλαυσιν,
ὡς ἐν ἐσόπτρῳ ἐκφαίνεις[]

ἤς νῦν κοινωνῶν,
ἀνακεκαλυμμένῳ προσώπῳ,
Σεραφεῖμ ἀξιάγαστε,
πρεύσβευε
ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος β΄.

Τοὺς ἐν ἀσκήσει καμάτους
σου,
καὶ ἐγκρατείας τὸ σύντονον,
τοῦ νοὸς τὸ ἀρρέμβαστον,
καὶ ἡσυχίας τὴν σιωπὴν,
ὡς μύρον εὐωδίας προσεδέξατο,

ὁ τῶν ὅλων Θεός,
Σεραφεῖμ Πάτερ Ὁσιε[]
ὄθεν θείων χαρίτων,
θησαυρὸν σε ἀνέδειξε,
καὶ πρὸς ἀρετὴν
σοφὸν ἀλείπτῃν,
καὶ ὀδηγὸν πρακτικόν,
ὁ πάντων προμηθούμενος
Κύριος[]
τῶν καρδιῶν γὰρ
τὰς διαθέσεις ἐνορῶν,
τῷ θείῳ φόβῳ ἐρρύθμιζες,
ἐν τῷ λόγῳ τῆς χάριτος,
τοὺς πιστῶς σοι προσιόντας[]
ὄθεν πάντες γεραίρομεν,
τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Ἦχος γ΄.

Ὡς φωστῆρα νεόφωτον,
ἢ ἐν Ρωσίᾳ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ,
κτησαμένη σε Πάτερ,

ταῖς τῶν ἀρετῶν σου
φωταγωγεῖται ἀκτῖσι,
καὶ ἀγαλλιᾶται τῇ δόξῃ σου[]
τῆς σαρκὸς γὰρ
νεκρώσας τὸ φρόνημα,
τῆς ἀπαθείας
λειμῶν εὐώδης ὥφθης,
καὶ τῆς αἰωνίου ζωῆς
τοὺς καρποὺς ἐγεώργησας[]
δι' ὧν αἱ τῶν πιστῶν ψυχαὶ
τρέφονται,
ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι,
καὶ τὴν ἐν Θεῷ
καρποῦνται αὐξησιν,
τῶν χειρόνων ἀφιστάμενοι.
Ἄλλ' ὦ Σεραφεῖμ ἀξιάγαστε,
πρέσβευε Κυρίῳ,
ἐλλαμφθῆναι καὶ ἡμᾶς,
φωτὶ τῆς χάριτος.

Ἦχος δ΄.

Ἀγγελικὴν πολιτείαν
ἐπιδειξάμενος,
καὶ πρὸς ἀρετῶν
ἀνελθὼν τὴν ἀκρόρειαν,
τῶν μυστικῶν θεωριῶν
ὑπῆλθες τὸν γνόφον,
καὶ μυστηρίων ἀλαλήτων,
ἐδέξω τὴν γνῶσιν[]
ἐνθεν βασιλεῦσι καὶ ἄρχουσι,
καὶ πάση ψυχῇ Θεὸν ποθούσῃ,
αἰδέσιμος πέφνηας,
Σεραφεῖμ μακάριε[]
πάντας γὰρ ἐδίδασκες,
μὴ ὑπερφρονεῖν
παρ' ὃ δεῖ φρονεῖν,
ἀλλὰ φρονεῖν
εἰς τὸ σωφρονεῖν.
Χριστὸς γὰρ σε ἐδόξασεν,
ὁ δοξασθεὶς τῷ βίῳ σου,
καὶ παρέχει διὰ σοῦ,
ἡμῖν πταισμάτων ἄφεσιν.

Δόξα. Ὁ αὐτός.

Τὸν ἐν Ὁσίοις θεοειδῆ,
καὶ τῆς ἐν Ρωσίᾳ Ἐκκλησίας
παιδευτὴν καὶ φωστῆρα,
Σεραφεῖμ τὸν θεόληπτον,
ὑμνοῖς καὶ ᾠδαῖς εὐφημήσωμεν[]

ἀσκητικῶς γὰρ
Χριστῷ εὐαρεστήσας,
τῶν πάλαι Ὁσίων ἰσότιμος
ᾤφθη[]
καὶ προφητικὴν πλουτήσας
χάριν, θαυμάτων ἐνεργείας

πλουσίας πηγάζει,
ὡς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος
κατοικητήριον[]
καὶ σωμάτων καὶ ψυχῶν
τὰ πάθη ἰᾶται,
πρευσβεύων ὑπὲρ τῶν ψυχῶν
ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων
τοὺς δούλους σου φύλαττε,
εὐλογημένη Θεοτόκε[]
ἵνα σε δοξάζομεν,
τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὰ ἀποστίχα.

Ἦχος πλ. δ΄.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ Σεραφεῖμ μακάριε,
ἀπὸ παιδὸς τὸν Χριστόν,
ὀλοτρόπως ἠγάπησας,
καὶ τὴν σχέσιν ὅσιε,
τῶν ἐν κόσμῳ κατέλιπες,
καὶ πολιτείαν ζήσας ἰσαγγελον,
τῆς ἰσαγγέλου δόξης ἠξιώσαι[]
ὦ τῶν ἀγώνων σου,
δι' ὧν καταβέβληκας,
τὸν δυσμενῆ,
καὶ πλουσίας χάριτος,
θεόθεν ἔτυχες.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου, ὁ
θάνατος τοῦ
Ὁσίου αὐτοῦ.

Πάτερ Σεραφεῖμ θεόληπτε,
ὑπερφυῶν δωρεῶν,

κοινωνίαν τὴν ἔνθεον,
δασιλῶς ἐπλούτισας,
καθαρθεὶς τὴν διάνοιαν[]
δι' ἐγκρατείας
γὰρ καὶ δεήσεως,
ἐν τῇ ἐρήμῳ Σαρῶφ διέλαμψας[]

ὄθεν ἀνέβλησας
δημόταις καὶ ἄρχουσι,
θεοπρεπεῖς,
διδασκὰς τὰ μέλλοντα,
προλέγων ἅπασιν.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν
Κύριον.

Πάτερ Σεραφεῖμ μακάριε,
παρὰ Θεοῦ δοξασθεὶς,
τῇ ἀμέμπτῳ ἀσκήσει σου,
τῶν ψυχῶν ἰάτρευσας,
καὶ σωμάτων παθήματα[]
καὶ νῦν πηγάζει
τοῖς προσπελάζουσι,
τῶν σῶν λειψάνων ἡ θήκη ἁγίε,
χάριν καὶ ἔλεος,
καὶ θείαν παράκλησιν[]
ὄθεν τὴν σὴν
μνήμην ἐορτάζομεν,
ἀγαλλιώμενοι.

Δόξα. *Ἦχος πλ. δ΄.*

Τὴν τρίβον τῶν ἀρετῶν,
ἀσκητικοῖς βαδίσας πόνοις,
πρὸς ἀπαθείας τὴν ἀκώρειαν,
ἀνήλθες, ὅσιε[]
τῶν συρομένων γὰρ χαμαὶ
ὑπεριδῶν νοῖ θεόφρονι,
ὄλον τὸν βίον πεποίηκας,
τελειότητος ἀνάβασιν,
τὰ κρείττονα ζηλῶν χαρίσματα.
Καὶ νῦν τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς,
ἀμέσως ἀπολαύων
καὶ θέσει θεούμενος,
Σεραφεῖμ ἀξιάγαστε,
ἀδιαλείπτως πρεύσβευε,
ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. *Θεοτοκίον.*

Δέσποινα πρόσδεξαι,
τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου,
καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς,
ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ
θλίψεως.

Ὁ Ἱερεὺς.

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσπο-
τα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ[] ὅτι εἶδον
οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμα-
σας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν[]
φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λα-
οῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ Αναγνώστης τὸ Τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος Ἰσχυρός, ἅγιος
Ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ').

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύ-
ματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.
Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέ-
σποτα συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἅγιε
ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν,
ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου. Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύ-
ματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ βασι-
λεία σου. Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν
οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν
τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον. Καὶ ἄφες
ἡμῖν τὰ
ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν
τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκης
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Καὶ τὰ ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ.

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Χριστῷ ἐκ νεότητος
ἀκολουθήσας θερμῶς,
εὐχαῖς καὶ δεήσεσιν,
ἐν τῇ ἐρήμῳ Σαρώφ,
ὡς ἄσαρκος ἤσκησας[]
ὄθεν τοῦ Παρακλήτου,
δεδεγμένος τὴν χάριν,
ἄφθης τῆς Θεοτόκου,
θεοφόρος θεράπων[]
διό σε μακαρίζομεν,
Σεραφεῖμ πάτερ ὅσιε.

Δόξα. Ἦχος α΄.

Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τῆς Ρωσίας τὸν γόνον
καὶ τοῦ Σάρωφ τὸ σέμνωμα,
καὶ τῶν ὀρθοδόξων ἀπάντων
τὸ λαμπρὸν ἐγκαλλώπισμα,
ὕμνήσωμεν τὸν θεῖον
Σεραφεῖμ,
ἐπόμενοι αὐτοῦ ταῖς
διδασκαῖς[]
τοῦ γὰρ Πνεύματος τὴν
κτῆσιν,
πνευματοφόρῳ πολιτεία
διεκήρυξεν.
Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί,
δόξα τῷ σὲ καταυγάσαντι,
δόξα τῷ δεδωκότι σοι πληθὺν
χαρισμάτων, ὀσιώτατε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου
σοι,

Παρθένε, τό χαῖρε,
σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκούτο,
ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης,
ἐν σοὶ τῇ ἀγία Κιβωτῷ,
ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυῖδ,
ἐδείχθης πλατυτέρα
τῶν οὐρανῶν,
βαστάσασα τὸν Κτίστην σου.
Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί,
δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σου,
δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς
διὰ τοῦ τόκου σου.

Καὶ Απόλυσις.

ΕΝ ΤΩΙ ΟΡΘΩΙ

Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον ψάλλομεν τὸ Θεὸς Κύριος, καὶ τὰ Ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν[]
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ
Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν[]
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη
ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι
Κυρίου ἠμυνάμην αὐτοῦς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν[]
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου
ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστή
ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν[]
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὀνόματι Κυρίου.

Μετά τὴν α΄ στιχολογίαν τὸ παρὸν
Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὡς ἄγγελος σοφέ,
ἐν σαρκὶ βιοτεύων,
χαρίτων θεϊκῶν,
δαψιλῶς ἠξιώθης,
καὶ ἅπασιν ἐπήγασας,
σωτηρίας διδάγματα.
Ὅθεν σήμερον,
τὴν φωτοφόρον σου μνήμην,
ἐορτάζοντες,
σὲ Σεραφεῖμ εὐφημοῦμεν,
ὡς θεῖον θεράποντα. (δίς)
Θεοτοκίον.

Ἐφάνης μυστικῶς,
Σεραφεῖμ τῷ ὀσίῳ,
ἐκλάμπουσα Ἀγνή,
ἐν φωτὶ ἀπορρήτῳ[]
διό σου τὴν λαμπρότητα,
μεγαλύνων ὁ ὀσιος,
ἀνεβόα σοι
χαῖρε ἢ τέξασα κόσμῳ,
τὸ ὑπέρφωτον
φῶς, ἐν μορφῇ ἀνθρωπίνῃ,
Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Μετά τὴν β΄ Στιχολογίαν.

Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐν ἀσκήσει ἔλαμψας,
τῇ ἰσαγγέλῳ,
καὶ πιστοῦς κατηύγασας,
λόγοις καὶ θείαις διδαχαῖς,
καὶ τῶν θαυμάτων λαμπρότησιν,

ὦ Σεραφεῖμ,
τῆς Ρωσίας ἀγλάϊσμα (δίς).
Θεοτοκίον.

Ἐν φωτὶ ἀλλῶ σε,
ιδῶν ἐβόα,
Σεραφεῖμ ὁ ὀσιος,
ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ Σαρῶφ[]
χαῖρε Ἀγνή Λειπάρθενε,
ἢ φῶς τεκοῦσα
ἡμῖν τὸ ἀνέσπερον.

Τὸν Πολυέλεον, τὴν Ἐκλογὴν καὶ τὸ παρὸν,
Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὁ ἐν ἐρήμῳ τοῦ Σαρῶφ ἐνασκήσας,
καὶ δωρημάτων πληρωθεὶς οὐρανίων,
ὁ Σεραφεῖμ ὑμνεῖσθω ὁ μακάριος[]
οὗτος γὰρ ὡς ἄγγελος,
ἐν τῷ κόσμῳ βιώσας,
τῆς Ἀγγέλων στάσεως,
ἐν ὑψίστοις μετέσχε[]
καὶ νῦν πρεσβεύει πάντοτε Χριστῷ,
πᾶσι δοθῆναι,
πταισμάτων συγχώρησιν. (δίς)
Θεοτοκίον.

Ὁ ἐν τοῖς κόλποις τοῦ Πατρὸς
συνεδρεύων,
οἷα Υἱὸς μονογενῆς τε καὶ Λόγος,
ἐν τῇ γαστρὶ σου ὄλος κατεσκήνωσε,
μὴ ἐκστάς, Θεόννυμφε,
τῆς μονῆς τῆς Πατρώας,
καὶ σὰρξ ἐχρημάτισεν,
ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων,
καὶ ἐκ φθορᾶς πρὸς ἀφθαρτον ζωὴν,
τοὺς σὲ ὑμνοῦντας,
ἀνύψωσε Δέσποινα.

Εἶτα τὸ α΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου.

Ἐκ νεότητός μου, πολλά πολεμεῖ με
πάθη[] ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον,
Σωτήρ μου. *(δίς)*

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ
Κυρίου[] ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε
ἀπεξηραμμένοι. *(δίς)*

Δόξα ...

Ἁγίω Πνεύματι, πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται,
καὶ καθάρσει, ὑψοῦται λαμπρύνεται, τῇ
τριαδικῇ Μονάδι ἱεροκρυφίως.

Καὶ νῦν ...

Ἁγίω Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς
χάριτος ρεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἀπασαν τὴν
κτίσιν πρὸς ζωογονίαν.

Τὸ Προκείμενον.

**Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος
τοῦ
Ὁσίου αὐτοῦ.**

Στίχ.

**Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν
Κύριον.**

Ὁ Διάκονος (ἢ ὁ Ἱερεὺς), ἐκφωνεῖ[]
Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός[] Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Ἱερεὺς[] Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν,
καὶ ἐν Ἁγίοις ...

Ὁ Χορός[] Ἀμήν.

Οἱ Χοροί, ἐναλλάξ[]

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον (ἐκ
γ').

Ὁ Διάκονος (ἢ ὁ Ἱερεὺς)[] Καὶ ὑπὲρ τοῦ
καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως ...

Ὁ Χορός[] Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὁ Διάκονος (ἢ ὁ Ἱερεὺς)[] Σοφία. Ὁρθοί,
ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ Ἱερεὺς[] Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός[] Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ Ἱερεὺς[] Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου
Εὐαγγελίου ...

Ὁ Διάκονος (ἢ ὁ Ἱερεὺς)[] Πρόσχωμεν.

Ὁ Χορός[] Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ Ἑωθινὸν
Εὐαγγέλιον.

(Ματθ. ια' 27 - 30)

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ
Μαθηταῖς. Πάντα μοι παρεδόθη
ὑπὸ τοῦ πατρός μου[] καὶ οὐδεὶς
ἐπιγινώσκει τὸν υἱὸν εἰ μὴ ὁ πα-
τήρ, οὐδὲ τὸν πατέρα τις ἐπιγινώ-
σκει εἰ μὴ ὁ υἱὸς καὶ ᾧ ἐὰν βούλε-
ται ὁ υἱὸς ἀποκαλύψαι. Δεῦτε
πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ
πεφορτισμένοι, καὶ γὰρ ἀναπαύσω
ὑμᾶς. Ἄρατε τὸν ζυγὸν μου ἐφ'

ἡμᾶς καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι
πρᾶός εἰμι καὶ ταπεινὸς τῇ καρ-
δίᾳ καὶ εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς
ψυχαῖς ὑμῶν. Ὁ γὰρ ζυγὸς μου
χρηστὸς καὶ τὸ φορτίον μου ἐλα-
φρόν
ἐστιν.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς ἀναγνώσεως αὐτοῦ,
ὁ πρῶτος Χορός, λέγει χαμηλῇ τῇ φωνῇ[]

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Ν΄ Ψαλμός.

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστι διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας[] τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι[] πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην[] ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, καὶ Πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισσον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου[] ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν[] ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον[] καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Δόξα.

Ταῖς τοῦ σοῦ Ὁσίου πρεσβείαις,
ἐλεῆμον,
ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν
ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις,
ἐλεῆμον,
ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν
ἐγκλημάτων.

Στίχ.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν
οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά
μου.

Ἦχος πλ. β΄.

Τῶν ἀρετῶν τὴν ὁδόν,
ἀσκητικῶς βαδίσας,
τῶν ποικίλων δωρεῶν
τοῦ ἁγίου Πνεύματος,
θησαυρός
πολύτιμος ὥφθης,
Σεραφεῖμ θεόσοφε.
Ὅλον γὰρ σεαυτὸν
τῷ Χριστῷ ἀνέθου,
κόσμον ἀρνησάμενος,
καὶ πρὸς τὰ ἄνω τρέψας,
τῆς ψυχῆς τὴν ἔφεσιν.
Ἀλλ' ὡς ἔχων παρρησίαν
ικέτευε, ρύεσθαι ἡμᾶς πάσης
θλίψεως,
καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Προεόρτιος Κανὼν μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς η´,
ἢ τῆς Θεοτόκου ὁ μικρὸς Παρακλητικὸς
Κανὼν μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς η´ καὶ ὁ τοῦ
Ἁγίου εἰς ζ´, οὗ ἡ ἀκροστιχίς: "Σεραφεῖμ
μέλπω τὸν θεοφόρον. Γερασίμου".

Ἦχος πλ. δ´.

Ωιδὴ α´. Ὑμνὸν διοδεύσας.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Συνόμιλος πέλων ἐν οὐρανοῖς,
τῶν θείων Ἀγγέλων,
θεοδόξαστε Σεραφεῖμ,
ἀπαύστως δυσώπει ὑπὲρ πάντων,
τῶν ἐπὶ γῆς ἐκτελούντων
τὴν μνήμην σου.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐπὶ ὧμων ἀράμενος τὸν Σταυρόν,
Χριστοῦ ὀλοψύχως,
ἐκ νεότητος Σεραφεῖμ,
αὐτῷ θερμοτάτῃ διανοίᾳ,
ἀσκητικῶς ἠκολούθησας ὄσιε.

Δόξα.

Ρεόντων τὴν σχέσιν ὑπεριδῶν
Χριστῷ ὠκείωθης,
δι' ἀγόνων πνευματικῶν,
καὶ σκεῦος φωτὸς ἐπουρανίου, ἀνακαθάρας
τὸν νοῦν πάτερ γέγονας.

Καὶ νῦν.

Ἀσκήσει ἐκλάμπων θεοπρεπεῖ,
ιδεῖν ἐπαλλήλως
κατηξίωσαι Σεραφεῖμ,
τὴν μόνην Παρθένον Θεοτόκον,
καὶ παρὶ αὐτῆς θείας χάριτος πέπλησαι.

Καταβασία (τῆ β´ Ἰαν.)

Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα,
καὶ διὰ ξηρᾶς οἰκείους ἔλκει,
ἐν αὐτῷ κατακαλύψας ἀντιπάλους,
ὁ κραταιός, ἐν πολέμοις Κύριος[]
ὅτι δεδόξασται.

Καταβασία (τῆ ιθ´ Ἰουλ.)

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου
καὶ πληρωθήσεται πνεύματος,
καὶ λόγον ἐρεύξομαι
τῆ βασιλίδι Μητρὶ

καὶ
φαιδρῶς
καὶ
ταύτης

ὀφθήσομαι
πανηγυρίζων
ἄσω γηθόμενος
τὰ θαύματα.

Ωιδή γ´. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Φωτιζόμενος πάτερ,
ταῖς θεϊκαῖς λάμπουσιν,
οἷα καθαρὰν τῇ καρδίᾳ,
σαφῶς προέλεγες,
τὰ συμβησόμενα,
καὶ ὡς παρόντα τὰ πόρρω,
προεώρας, ὅσιε,
ἀγίω Πνεύματι.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐρήμω σκηνώσας,
τῇ τοῦ Σαρῶφ, ὅσιε,
ἄγγελος ἐπίγειος ὠφθης,
πόνοις ἀσκήσεως,
καὶ περιβόητος,
περιουσία πλουσίων,
χαρισμάτων ἀπασι
γέγονας, Ἄγιε.

Δόξα.

Ἰθυνόμενος πάτερ,
τῇ τοῦ Θεοῦ χάριτι,
πάντας ὀδηγεῖς θείῳ λόγῳ,
ἐπὶ τὰ κρείττονα,
καὶ τὴν διάνοιαν
τῶν μοναστῶν κατευθύνεις,
Σεραφεῖμ μακάριε,
πρὸς τελειότητα.

Καὶ νῦν.

Μητροπάρθενε Κόρη,
τῶν εὐσεβῶν στήριγμα,
ἢ τὸν Σεραφεῖμ τὸν σὸν δοῦλον,
θείων ἐλλάμψεων,
καταξιώσασα,
τούτου θερμαῖς ἰκεσίαις,
σκότους με ἀπάλλαξον,
πάσης φαυλότητος.

Καταβασία (τῇ β´ Ἰαν.)

Ἰσχὺν ὁ διδούς,
τοῖς Βασιλεῦσιν ἡμῶν Κύριος,
καὶ κέρασ χριστῶν αὐτοῦ ὑψῶν,
Παρθένου ἀποτίκτεται[]

μολεῖ δὲ πρὸς τὸ Βάπτισμα[]
διὸ πιστοὶ βοήσωμεν[]
Οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος,
πλήν σου Κύριε.

Καταβασία (τῇ ιθ´ Ἰουλ.)

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους, Θεοτόκε,
ὡς ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγὴ,
θίασον συγκροτήσαντας
πνευματικόν, στερέωσον[]
καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου
στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Μικρὰ Συναπτὴ.

Κάθισμα.

Ἦχος δ´. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος,
πεπλουτηκῶς δαψιλῶς,
τὸν νοῦν ὡς ἐκάθηρας,
διὰ ἐγκρατείας πολλῆς,
φωστήρ ὠφθης ἐνθεος[]
ὅθεν σαφῶς προλέγεις,
τῶν μελλόντων τὴν γνῶσιν,
ἦθη ψυχῶν ρυθμίζων,
καὶ Θεῶ κατευθύνων,
τοὺς πίστει προσιόντας σοι,
Σεραφεῖμ μακάριε.

Δόξα. (Τὸ αὐτό)

Καὶ νῦν.

Τὸ φῶς ἢ κυήσασα,
τὸ τῆς ζωῆς ἐν σαρκί,
Χριστόν τὸν φωτίζοντα,
τοὺς καθαρούς τὴν ψυχὴν,

Παρθένε Πανύμνητε,
ᾠφθης τῷ Θεοφόρω,
Σεραφείμ λαμπομένη,
Δέσποινα Θεοτόκε,
ἐν φωτὶ ἀπορρήτῳ,
διὸ καμὲ καταύγασον,
φωτὶ σου Πανάμωμε.

Ωιδὴ δ΄. Εισακήκοα Κύριε.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μοναστῶν ὑποτύπωσις,
ᾠφθης ἐν Ρωσία
βίου λαμπρότητι,
τῶν ὁσίων τὰ παλαίσματα,
Σεραφεῖμ, τῶν πάλαι μιμησάμενος.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐν νηστείαις καὶ δάκρυσι,
καὶ ἐν προσευχαῖς
συντόνως καθάρας σου,
τὴν καρδίαν φωτὸς γέγονας,
τοῦ ἐπουρανίου, πάτερ σκῆνωμα.

Δόξα.

Λαμπρυνθείς σου τὰ ὄμματα,
τῆς ψυχῆς ἀγῶσι
θείας ἀσκήσεως,
προορᾶν σαφῶς τὰ μέλλοντα,
Σεραφεῖμ θεόφρον, κατηξίωσαι.

Καὶ νῦν.

Παναγία Πανάμωμε,
ἢ τὸν Θεὸν Λόγον
ἀφράστως τέξασα,
παραλόγων με ἀπάλλαξον,
λογισμῶν καὶ τρόπων τῆ σῆ χάριτι.

Καταβασία (τῆ β΄ Ἰαν.)

Ἀκήκοε Κύριε φωνῆς σου,
ὄν εἶπας,
Φωνὴ βοῶντος ἐν ἐρήμῳ,
ὅτε ἐβρόντησας
πολλῶν ἐπὶ ὑδάτων,
τῷ σῷ μαρτυρούμενος Υἱῷ[]
ὄλος γεγωνὸς τοῦ παρόντος,
Πνεύματος δὲ ἐβόησε[]
Σὺ εἶ Χριστός,
Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις.

Καταβασία (τῆ ιθ΄ Ἰουλ.)

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν,
τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως
σοῦ τοῦ Υἱίστου,
ὁ προφήτης Ἀββακούμ
κατανοῶν ἐκραύγαζε[]
Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

Ωιδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς νεοφανής,
πάτερ, ἥλιος ἀνέτειλας,
ἐν Ρωσία ἐν ἐσχάτοις τοῖς καιροῖς, ἀρετῶν
πᾶσι πυρσεύων
τὴν λαμπρότητα.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ταῖς πρὸς τὸν Θεόν,
ἀενάοις ἀναβάσεσι,
καὶ συντόνοις, θεοφόρε, προσευχαῖς,
πρὸς ἀλλοὺς θεωρίας ἤρθης ὅσιε.

Δόξα.

Ὁλος θεαυγής,
τῆ μορφῇ πέλων μακάριε,
τὴν σὴν ἔνδον παρεδήλους τῆς ψυχῆς,
κεκρυμένην, Σεραφεῖμ,
θείαν λαμπρότητα.

Καὶ νῦν.

Νέκρωσον Ἀγνή,
τῆς σαρκός μου τὰ φρονήματα,
ἢ τεκοῦσα τὴν αἰώνιον ζωὴν,
καὶ πρὸς τρίβον
τῆς ζωῆς με καθοδήγησον.

Καταβασία (τῆ β΄ Ἰαν.)

Ἰησοῦς ὁ ζωῆς ἀρχηγός,
λῦσαι τὸ κατάκριμα ἠκει,
Ἀδὰμ τοῦ πρωτοπλάστου[]
καθαρσίων δὲ,
ὡς Θεὸς μὴ δεόμενος,
τῷ πεσόντι καθαίρει
ἐν τῷ Ιορδάνη[]
ἐν ᾧ τὴν ἐχθραν κτείνας,
ὑπερέχουσαν,
πάντα νοῦν εἰρήνην χαρίζεται.

Καταβασία (τῆ ιθ΄ Ἰουλ.)

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα
ἐπὶ τῆ θείᾳ δόξῃ σου[]
σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε,
ἔσχες ἐν μήτρᾳ
τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν
καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν

πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε
σωτηρίαν βραβεύοντα.

Ωιδὴ ς´. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Θαυμάτων,
τὴν δωρεάν κεκτημένος,
Σεραφεῖμ, τῇ θεϊκῇ χορηγία,
τοὺς ἐν πικραῖς ἀσθενείαις ἰᾶσαι,
καὶ πονηρίας ἐλαύνεις τὰ πνεύματα,
καὶ πᾶσι δίδως ταχινήν,
ἀληθῶς, θεοφόρε, βοήθειαν.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐφάνης,
ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις,
μέγας, πάτερ ἐν ἀσκήσει ὄσια,
καὶ χαρισμάτων μεγάλων θεόθεν,
κατηξιώθης καὶ ἅπασαν ἔπλησας,
ὦ Σεραφεῖμ θαυματουργέ,
τὴν Ρωσίαν θαυμάτων τιμῶσάν σε.

Δόξα.

Ὁ βίος σου,
ὁ ἰσάγγελος, πάτερ,
θαυμαστός ὡς ἀληθῶς ἀνεδείχθη[]
ἐνθεν αἰ[δέσιμος πᾶσι δημόταις,
καὶ βασιλεῦσι καὶ ἄρχουσι πέφηνας.
ὁ πάντων ἄναξ γὰρ Χριστός,
Σεραφεῖμ, πανταχοῦ σε ἐδόξασεν.

Καὶ νῦν.

Φανεῖσα,
τῶν οὐρανῶν πλατυτέρα,
τὸν ἀχώρητον ἐν πάσῃ τῇ κτίσει,
ἐν τῇ γαστρὶ σου ἐχώρησας, Κόρη,
καὶ μετὰ σώματος τοῦτον ἐκύησας[]
στενοχωρίας με σεμνή,
διὰ παθημάτων ποικίλων ἀπάλλαξον.

Καταβασία (τῇ β´ Ἰαν.)

Ἡ φωνὴ τοῦ Λόγου,
ὁ λύχνος τοῦ Φωτὸς ὁ Ἑωσφόρος,
ὁ τοῦ Ἡλίου Πρόδρομος,
ἐν τῇ ἐρήμῳ,
Μετανοεῖτε πᾶσι βοᾶ τοῖς λαοῖς,
καὶ προκαθαίρεσθε[]
ἰδοὺ γὰρ πάρεστι Χριστός,
ἐκ φθορᾶς τὸν κόσμον λυτρούμενος.

Καταβασία (τῆ ιθ Ἰουλ.)

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον
τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες
τῆς Θεομήτορος
δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν,
τὸν ἕξ αὐτῆς τεχθέντα
Θεὸν δοξάζοντες.

Μικρὰ Συναπτὴ.

Κοντάκιον.

Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐν Σαρώφ ὡς ἄγγελος,
βεβιωμένος,
Σεραφεῖμ μακάριε,
ᾧφθης δοχεῖον ἐκλεκτόν,
τῶν χαρισμάτων τοῦ πνεύματος,
λόγω πλουσίως
ἐμφαίνων τὰ κρείττονα.

Ὁ Οἶκος

Ὅλον τὸν πόθον τῆς ψυχῆς, ἀπὸ παι-
δός, θεόφρον, ἀνέτεινας πρὸς Χρι-
στόν, τῶν ἐφετῶν τὸ ἄκρον, καὶ τού-
του τὸν Σταυρὸν ἐπὶ ᾧ μὲν βαστά-
σας, τοῖς ἵχνεσιν αὐτοῦ ἀκλινῶς ἐπο-
ρεύθης, κόσμον καὶ σαντὸν ἀπαρνη-
σάμενος, πάτερ[] καὶ ἐν ἐρήμῳ
Σαρώφ κατασκηνώσας, ἀκροτάτης ἀ-
σκήσεως Ἰὺπῆλθες τὸ στάδιον, καὶ
τῶν δωρεῶν καὶ χαρίτων τοῦ Παρα-
κλήτου, σκεῦος ὑπέριμον καὶ ὄργα-
νον θεόπνευστον ἀνεδείχθης[] καὶ
τῆς Ἀγνῆς Θεοτόκου θεράπων γεγο-
νώς, θαύμασιν ἐξέλαμψας καὶ πλεί-
στους πρὸς σωτηρίαν ᾠδήγησας,
λόγω πλουσίως ἐμφαίνων τὰ κρείττο-
να.

Συναξάριον (τῆ β΄ Ἰαν.)

**Τῆ β΄ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τοῦ
Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς
ἡμῶν**

**Σεραφεῖμ τοῦ Ρώσου, ἀσκήσαντος
ἐν τῇ ἐρήμῳ Σαρώφ.**

Στίχ.

Χριστῷ ἐκ νεότητος ἀκολουθήσας
Πολλῶν πέπλησαι, ὦ Σεραφεῖμ,
χαρίτων.

Δευτερίη Σεραφεῖμ εἰς πόλον θεοῖο
πέτατ[ι] εὐρύν.

**Τῆ αὐτῆ ἡμέρα μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις
Πατρὸς ἡμῶν Σιλβέστρου, Πάπα
Ρώμης.**

Στίχ.

Ζωοῖ νεκρὸν βοῦν, αἰσχύνων Ζαμβρῆν
μάγον

ὁ καὶ νεκρὸς ζῶν, Σίλβεστρος Ρώμης
Πάπας.

Θυμὸν ἀποπνεῖει Σίλβεστρος δευτέρῃ ἡοῖ.

**Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἰε-
ρομάρτυρος Θεαγένους.**

Στίχ.

Θεάγενες, βλήθητι τοῦ πόντου μέσον,
ὦ κὰν βυθισθῆς, ἔνδον ἐκνήξῃ πόλου.

**Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, οἱ Ἅγιοι Θεόπεμπτος
καὶ Θεοδότῃ, ἡ μήτηρ τῶν Ἁγίων Ἀ-
ναργύρων, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.**

Στίχ.

Τὸν Θεόπεμπτον σαρκικῆς λῦσαι πέδης,
Ἦλθον, Θεοῦ πέμψαντος, ἔμπυροι
Νόες.

Νόσω παρήλθε τὸν βίον Θεοδότῃ,
Νόσων λυτῆρας ἡ τεκοῦσα τῷ βίῳ.

**Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Ὁ Ὁσιος Μάρκος ὁ
κωφός, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.**

Στίχ.

Ὁ Μάρκος οὐκ ἤκουσε γῆινων λόγων,
καὶ πρὶν λιπεῖν γῆν, ὦτα γῆθεν ἐξάγων.

**Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ἁγίου
Μάρτυρος Βασιλείου τοῦ ἐξ
Ἀγκύρας.**

Στίχ.

Βρύχημα, χάσμα, δῆγμα θηρῶν ἀγρίων,
Βασιλείου τὸ πρᾶον οὐ κατεπτόει.

**Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Σέργιος
ξίφει τελειοῦται.**

Στίχ.

Οὐχ οἶον εἰπεῖν, οὐδὲ πρὸς γνῶσιν
φέρειν,
Ὅση χαρᾶ Σέργιος ἐτμήθη κάραν.

**Τῆ αὐτῆ ἡμέρα ὁ Ἅγιος Θεόπιστος,
λιθοβοληθεὶς τελειοῦται.**

Στίχ.

Κτείνει σε Θεόπιστε πιστὲ τοῖς λίθοις,
Ἡ τῶν ἀπίστων πληθὺς ἐκ δυσβουλίας.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ Ὁσίου Πα-
τρὸς ἡμῶν Κοσμᾶ, Ἀρχιεπισκόπου
Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ θαυμα-
τουργοῦ, τοῦ ἐν τῇ σεβασμίᾳ Μονῆ
τῆς Χώρας.**

Στίχ.

Διπλῆν ἔχων ἄνωθεν Κοσμᾶ τὴν χάριν,
Κόσμος μέγας πέφηνας ὑψηλοῦ θρόνου.

**Ὁ Ἅγιος ἔνδοξος Νεομάρτυς Ζώρ-
ζης ὁ Γκιουρτζῆς ὁ μαρτυρήσας ἐν
Μυτιλήνῃ κατὰ τὸ ἔτος (αἴψο') 1770,
ἀγχόνῃ τελειοῦται.**

Στίχ.

Σὴν χεῖρα καλῶς ἀγχόνῃς Μάρτυς
θλίβε,

Θλίψεις γὰρ οὕτω δυσμενῇ θλίψαντά
σε.

Ταῖς τῶν σῶν ἀγίων πρεσβείαις
Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ
σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

Συναξάριον (τῇ ιθ' Ἰουλ..)

Τῇ ιθ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τοῦ
Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς
ἡμῶν
Σεραφεῖμ τοῦ Ρώσου, ἀσκήσαντος
ἐν τῇ ἐρήμῳ Σαρώφ.

Στίχ.

Χριστῷ ἐκ νεότητος ἀκολουθήσας
Πολλῶν πέπλησαι, ὦ Σεραφεῖμ,
χαρίτων.

Δευτερίῃ Σεραφεῖμ εἰς πόλον θεοῖο
πέτατ[ι] εὐρύν.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὁσίας
Μακρίνης, ἀδελφῆς τοῦ Μεγάλου
Βασιλείου.**

Στίχ.

Φρονουσ' ἀδελφὰ τοῖς ἀδελφοῖς
Μακρίνα,

Τούτους ἀδελφὰ συγκατοικεῖς καὶ
πόλον.

Τῇ δ' ἐνάτῃ δεκάτῃ Μακρίναν νόες
ἐνθεν ἄειραν.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν Δίου τοῦ
θαυματοουργοῦ.**

Στίχ.

Γεύη τελευτῆς καὶ σύ, παμμάκαρ Δίε,
Ἐνδοξε κλήσιν, ἀλλὰ καὶ πρᾶξιν πλέον.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Τέσσαρες
συνασκηταὶ ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.**

**Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν
Θεοδώρου, τοῦ κατὰ τὴν Λαύραν
τοῦ**

**Ἁγίου Σάββα ἀσκήσαντος, καὶ
ἔπειτα ἀρχιεπισκόπου Ἐδέσσης
γεγονότος.**

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ
Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ωιδὴ ζ´. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ προστρέχοντες πίστει,
τοῖς σεπτοῖς σου λειψάνοις,
Σεραφεῖμ ὅσιε,
λαμβάνουσιν ὑγείαν,
καὶ πᾶσαν θεραπείαν,
ψυχῆς ἅμα καὶ σώματος,
δοξολογοῦντες Χριστὸν
τὸν σὲ τιμηκότα.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ρήμασί σου ἐνθέοις,
οἱ προστρέχοντες, πάτερ,
ἐν τῇ παλαίστρᾳ σου,
τὰ θεῖα ἐμνοῦντο,
καὶ πρὸς ὁδὸν εὐθειᾶν
ὠδηγοῦντο κραυγάζοντες,
ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν
Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Δόξα.

Ὅλος ὢν ἠνωμένος,
τῷ φωτὶ τῷ ἀλῶ,
Σεραφεῖμ ὅσιε,
προεΐπας τοῖς συνουσί,
τὴν σὴν πρὸς τὸν Σωτῆρα,
θεοφόρε ἀνάλυσιν,
καὶ μετὰ δόξης πολλῆς
ἀνῆλθες πρὸς τὰ ἄνω.

Καὶ νῦν.

Νομοδότην τεκοῦσα
ἐκτὸς φύσεως νόμων,
Παρθένε, Ἄχραντε,
τοῦ νόμου τῆς κακίας
ἀπάλλαξόν με τάχος,
τῇ θερμῇ προστασίᾳ σου,
καὶ ἴθυνον μου τὸν νοῦν,
νόμῳ τῆς μετανοίας.

Καταβασία (τῇ β´ Ἰαν.)

Νέους εὐσεβεῖς,
καμίνῳ πυρὸς προσομιλήσαντας,
διασυρίζον πνεῦμα δρόσου,

ἀβλαβεῖς διεφύλαξε,
καὶ θείου Ἀγγέλου συγκατάβασις[]
ὄθεν ἐν φλογὶ δροσιζόμενοι,
εὐχαρίστως ἀνέμελλον[]
ὑπερύμνητε,
ὁ τῶν Πατέρων Κύριος,
καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Καταβασία (τῇ ιθ´ Ἰουλ.)

Οὐκ ἐλάτρευσαν
τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες
παρὰ τὸν κτίσαντα[]
ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλὴν
ἀνδρείως πατήσαντες
χαίροντες ἔψαλλον[]
ὑπερύμνητε,
ὁ τῶν πατέρων Κύριος
καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ωιδὴ η´. Τὸν Βασιλέα.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Γῆν ἐπὶ πᾶσαν
τῶν ἀρετῶν σου ὁ φθόγγος,
ἐξελήλυθε καὶ πᾶσα Ἐκκλησία,
ἡ τῶν Ὁρθοδόξων,
τιμᾶ σε, θεοφόρε.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐκ τῆς Ρωσίας
τῇ οἰκουμένῃ ἐκλάμπεις,
πάτερ ὅσιε, ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ,
τῆς σῆς πολιτείας,
τὰς μυστικὰς ἀκτῖνας.

Δόξα.

Ρώμη τῇ θεῖα
τὸν τῆς ἀσκήσεως δρόμον,
ἐκτετέλεκας
καὶ πρὸς μονὰς μετέβης,
τὰς ἐπουρανίους,
ἐν εὐφροσύνῃ πάτερ.

Καὶ νῦν.

Ἀγνή Παρθένε
τὴν ἀναγνόν μου καρδίαν,
ἀποκάθαρον ἐξ ἐννοιῶν ἐκτόπων,

καὶ τῆς μετανοίας,
τῷ φέγγει λάμπρυνόν με.

Καταβασία (τῆ β Ἰαν.)

Μυστήριον παράδοξον,
ἢ Βαβυλῶνος ἔδειξε κάμιнос,
πηγάσασα δρόσον[]
ὅτι ρείθροις ἔμελλεν,
ἄϋλον πῦρ
εἰσδέχεσθαι ὁ Ἰορδάνης,
καὶ στέγειν σαρκί,
βαπτίζόμενον τὸν Κτίστην[]
ὄν εὐλογοῦσι Λαοί,
καὶ ὑπερυψοῦσιν,
εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία (τῆ ιθ Ἰουλ.)

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ
ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο,
τότε μὲν τυπούμενος,
νῦν δὲ ἐνεργούμενος,
τὴν οἰκουμένην ἅπασαν
ἀγείρει ψάλλουσιν[]
Τὸν Κύριον ὑμνεῖται τὰ ἔργα
καὶ ὑπερυψοῦτε
εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Ωιδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σορός σου ἢ ἁγία,
ἅπασι βλυστάνει,
τῇ θεϊκῇ ἐπομβρία τὰ νάματα,
τοῖς προσιοῦσι, παμμάκαρ,
τὰ τῶν ἰάσεων.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰδὼν τὴν Θεοτόκον,
χαρμονῆς ἐπλήσθης,
νῦν δὲ αὐτῆς καθορῶν τὴν
λαμπρότητα,
ὑπὲρ ἡμῶν ἐκδυσώπει,
Σεραφεῖμ, πάντοτε.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μὴ παύση, Θεοφόρε,
τῷ Χριστῷ πρεσβεύειν,
ὑπὲρ ἡμῶν, Σεραφεῖμ, τῶν τιμώντων
σε,
καὶ ἐκτελούντων ἐκ πόθου
τὴν θείαν μνήμην σου.

Δόξα.

Ὁ νέος ἐν ὀσίοις,
Σεραφεῖμ παμμάκαρ,
παλαιωθέντα με πάθεισι καίνισον,
καὶ τὸν παρόντα μου ὕμνον,
ὡς δῶρον πρόσδεξαι.

Καὶ νῦν.

Ὑμνοῦμεν, Θεοτόκε,
σοῦ τὰς φωταυγείας,
καὶ ἐκ ψυχῆς ἐκβοῶμεν σοι, Πάναγνε,
ἐκ σκοτασμοῦ παθημάτων
ἡμᾶς ἐκλύτρωσαι.

Καταβασία (τῆ β Ἰαν.)

Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα,
εὐφημεῖν πρὸς ἀξίαν[]
ἰλιγγιά δὲ νοῦς καὶ ὑπερκόσμιος,
ὑμνεῖν σε Θεοτόκε[]
ὅμως ἀγαθὴ ὑπάρχουσα,
τὴν πίστιν δέχου[]
καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας,
τὸν ἔνθεον ἡμῶν[]
σὺ γὰρ Χριστιανῶν εἶ προστάτις,
σὲ μεγαλύνομεν.

Καταβασία (τῆ ιθ Ἰουλ.)

Ἄπας γηγενῆς
σκιρτάτῳ τῷ πνεύματι
λαμπαδουχούμενος[]
πανηγυριζέτω δὲ
ἀύλων νόων φύσις γεραίρουσα
τὰ ἱερὰ θαυμάσια τῆς Θεομήτορος
καὶ βοάτῳ[] Χαίροις, παρακάριστε
Θεοτόκε, ἀγνή, ἀειπάρθενε.

Ἐξαποστειλάριον.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ὁ Σεραφεὶμ ὁ θεῖος,
ὁ ἐν ὁσίοις θαυμαστός,
ὁ νέμων ἄφθονον χάριν,
τοῖς μακαρίζουσιν αὐτόν,
ὕμνοις τιμάσθω ἐνθεοῖς,
ὡς πρὸς Χριστὸν ἡμῶν πρέσβυς.

Θεοτοκίον.

Ἡ Θεοτόκος Κόρη,
ἡ τῶν Ἀγγέλων βασιλίς,
καὶ τῶν βροτῶν σωτηρία,
αἶτει ἡμῖν τὸν ἰλασμόν,
καὶ τῶν πταισμάτων τὴν λύσιν,
τοῖς εὐλαβῶς σε ὕμνοῦσιν.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

Ὁ α' Χορός[]

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν,
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς Ὑψίστοις. Σοὶ
πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Ὁ β' Χορός []

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι
αὐτοῦ[] αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις
αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Ἰστώμεν στίχους δ΄,

καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Αἰνεῖτε αὐτόν ἐπὶ ταῖς
δυναστεῖαις αὐτοῦ[] αἰνεῖτε αὐτόν
κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης
αὐτοῦ.

Τὴν ἐν σαρκὶ πολιτείαν
τὴν σὴν ἐθαύμασαν,
αἱ τῶν Ἀγγέλων τάξεις,
καὶ βροτῶν αἱ χορεῖαι,

ὡς ἄσαρκος γὰρ, πάτερ,
ἐπὶ τῆς γῆς,
ἀληθῶς πεπολίτευσαι,
καὶ δωρημάτων πλουσίων
παρὰ Θεοῦ,
Σεραφεῖμ, λαμπρῶς ἠξίωσαι.

Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ἤχῳ
σάλπιγγος[] αἰνεῖτε αὐτόν ἐν
ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Ἀπὸ νεότητος, πάτερ,
Χριστὸν ἠγάπησας,
καὶ ἐν Σαρῶφ σκηνώσας,
τὸν ἰσάγγελον βίον,
νηστεῖαις, ἀγρυπνίαις
καὶ προσευχαῖς,
Θείῳ ἔρωτι ἠνυσας,
καὶ ἐπαξίως ἐπάθλων ἐν
οὐρανοῖς,
Σεραφεῖμ, λαμπρῶς τετύχηκας.

Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν τυμπάνῳ καὶ
χορῶ[] αἰνεῖτε αὐτόν ἐν χορδαῖς
καὶ ὀργάνῳ.

Ἐτι ἐν σώματι πέλων,
Σεραφεῖμ ὅσιε,
κατεῖδες ἐπαλλήλως,
τὴν Ἀγνὴν Θεοτόκον[]
νῦν ἐν οὐρανοῖς δὲ ταύτης ὄρων,
τὴν ἀνέκφραστον ἔλαμψιν,
μὴ διαλίπης πρεσβεύων ταύτη
ἀεὶ,
ὑπὲρ πάντων τῶν τιμώντων σε.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐή-
χοις[] αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις
ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσά-
τω τὸν Κύριον.

Τῶν ἐκ Θεοῦ δωρημάτων
σκεῦος τὸ τίμιον,
τῶν Ἀσκητῶν τὴν δόξαν,
τῆς Ρωσίας τὸ κλέος,
ἀπάντων Ὁρθοδόξων
τὴν καλλονήν,
Σεραφεῖμ τὸν θεόληπτον,
ἀνευφημήσωμεν ἄσμασιν ἱεροῖς,
ὡς Χριστοῦ θεῖον θεράποντα.

Δόξα. Ἦχος πλ. α΄.

Τῷ τῆς ἀσκήσεως φωτί,
τὴν τῶν παθῶν ὀμίχλην λύσας,
ὡς ἀστὴρ νεόφωτος ἔλαμψας
τῆς Ἐκκλησίας τῷ στερεώματι[]
ὡς υἱὸς γὰρ φωτὸς
Χριστῷ ἠκολούθησας,
νεκρώσας σαρκὸς τὸ φρόνημα,
καὶ τὸ καθ' ὁμοίωσιν
ἀναμορφωσάμενος,
πᾶσιν αἰδέσιμος ὥφθης,
καὶ ἀλόγων θηρῶν φύσιν
τῷ λόγῳ ὑπέταξας.
Χριστὸς γὰρ σὲ ἐδόξασεν
ὁ δοξασθεὶς τῷ βίῳ σου.
Αὐτὸν ἰκέτευε, Σεραφεῖμ
θεοφόρε,
ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε
Θεοτόκε Παρθένε,
καὶ δοξάζομέν σε
οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος,
τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον,
τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον,
τὴν ἀρραγῆ προστασίαν,
καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μεγάλη Δοξολογία

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ[] Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἀμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε[] διδαξόν με τὰ δικαιώματά σου (ἐκ γ').

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα[] Κύριε, ἐλέησόν με[] ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον[] δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς[] ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν ... Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Χριστῷ ἐκ νεότητος ἀκολουθήσας θερμῶς, εὐχαῖς καὶ δεήσεσιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ Σαρώφ, ὡς ἄσαρκος ἤσκησας[] ὄθεν τοῦ Παρακλήτου, δεδεγμένος τὴν χάριν, ὥφθης τῆς Θεοτόκου, θεοφόρος θεράπων[] διό σε μακαρίζομεν, Σεραφεῖμ πάτερ ὄσιε.

Vertical line segment

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοὶ καὶ ἐκ τοῦ
Κανόνος τοῦ Ἁγίου ἡ γ' ὡδὴ καὶ ἡ Ϛ'.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ὁ Αναγνώστης[]

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου.

Ὁ Διάκονος[]

Πρόσχωμεν.

Ὁ Αναγνώστης[]

Καυχῆσονται Ὅσιοι ἐν δόξῃ.

Ἄισατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν.

Ὁ Διάκονος[]

Σοφία.

Ὁ Αναγνώστης[]

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου
τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ Διάκονος[]

Πρόσχωμεν.

Ὁ Αναγνώστης[]

(Γαλ. ε' 22 - στ' 2)

Ἀδελφοί ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματός
ἐστὶν ἀγάπη, χαρά, εἰρήνη,
μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθω-
σύνη, πίστις, πραότης, ἐγκράτει-
α[] κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι
νόμος. Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρ-
κα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμα-
σι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις. Εἰ ζῶμεν
Πνεύματι, πνεύματι καὶ στοιχῶ-
μεν. Μὴ γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλ-
λήλους προκαλούμενοι, ἀλλήλοις
φθονοῦντες.

Ἀδελφοί, ἐὰν καὶ προληφθῆ ἄν-
θρωπος ἐν τινι παραπτώματι, ὑ-
μεῖς οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε
τὸν τοιοῦτον ἐν πνεύματι πραότη-
τος, σκοπῶν σεαυτὸν, μὴ καὶ σὺ
πειρασθῆς. Ἀλλήλων τὰ βάρη βα-
σταζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσα-
τε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

(Λουκ. στ' 17-23)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ καταβὰς ὁ Ἰη-
σοῦς μετ' αὐτῶν ἔστη ἐπὶ τόπου
πεδινῷ, καὶ ὄχλος μαθητῶν αὐ-
τοῦ, καὶ πλῆθος πολὺ τοῦ λαοῦ
ἀπὸ πάσης τῆς
Ἰουδαίας καὶ Ἱερουσαλήμ καὶ τῆς
παραλίου Τύρου καὶ Σιδῶνος, οἱ
ἦλθον ἀκοῦσαι αὐτοῦ καὶ ἰαθῆναι
ἀπὸ τῶν νόσων αὐτῶν, καὶ οἱ ὀ-
χλούμενοι ἀπὸ πνευμάτων ἀκα-
θάρτων, καὶ ἐθεραπεύοντο[] καὶ
πᾶς ὁ ὄχλος ἐζήτηε ἄπτεσθαι αὐ-
τοῦ, ὅτι δύναμις παρ' αὐτοῦ ἐξήρ-
χετο καὶ ἰᾶτο πάντα. Καὶ αὐτὸς
ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ
εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἔλεγε[]
μακάριοι οἱ πτωχοί, ὅτι ὑμετέρα
ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. μακά-
ριοι οἱ πεινῶντες νῦν, ὅτι χορτα-

σθήσεσθε. μακάριοι οἱ κλαίοντες
νῦν, ὅτι γελάσετε. μακάριοι ἐστε
ὅταν μισήσωσιν ὑμᾶς οἱ ἄνθρωποι,
καὶ ὅταν ἀφορίσωσιν ὑμᾶς καὶ ὀ-
νειδίσωσι καὶ ἐκβάλωσι τὸ ὄνομα
ὑμῶν ὡς πονηρὸν ἔνεκα τοῦ υἱοῦ
τοῦ ἀνθρώπου. χάρητε ἐν ἐκείνῃ
τῇ ἡμέρᾳ καὶ σκιρτήσατε[] ἰδοὺ
γὰρ ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τῷ
οὐρανῷ.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ...

Μεγαλυνάριον.

Ὅλος ἀνακείμενος τῷ Χριστῷ,
χαρίτων τῶν θείων,
ἀναδέδειξαι θησανρός,
θαύμασι καὶ λόγοις,
καὶ θείαις ὑποθήκαις,
ὦ Σεραφεῖμ παμμάκαρ,
φωτίζων ἅπαντας.

Δίστιχον.

Τοὺς παρόντας πρόσδεξαι
Σεραφεῖμ ὑμνους,
οὓς σοι Γεράσιμος
ἐξύφανεν ἤδη.